

श्रीवैष्णवसौभाग्ये तृतीयं

श्रीमद्वरमुनिस्तोत्रसायनम् ॥

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸௌபாக்யத்தில்

ஸ்ரீமத்வரவரமுநி ஸ்தோத்ர

ரஸாயநம்.

श्रीशैलेशोतिमन्त्रखवर्णानुक्रमशोभितम् ।

लघाक्षरमयं स्तोत्रसायनमुदीर्यते ॥

दीर्घाक्षरप्रवेशोऽत्र यसाञ्च घटते ततः ।

मन्त्रखदीर्घवर्णानां ह्रस्वतैवात्र सद्यताम् ॥

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரமென்னும் தனியனிலுள்ள
முத்துக்களின் அடையே கெடிலெழுத்து இன்றியே
குடிலெழுத்துக்களையே அமைத்து இந்த ஸ்தோத்ர ரஸா
யனம் இயற்றப்படுகிறது. (பாதங்களின் முடிவில் மாத்தி
ரம் கெடிலெழுத்து இருப்பது விருத்தமன்று.) இந்த
ஸ்தோத்ரத்தில் தீர்க்காಕ್ಷரம் புகாமலினாலே ஸ்ரீ
சைலேசத்தனியனில் தீர்க்கமாகவுள்ள அக்ஷரங்களும்
இதில் ந்ரஸ்வமாரிருப்பது பொருத்தும்.

श्रितजनविरचितदुरितगणं क्षणलवविदलितमकुरुत यः ।
स दिशति वरवरमुनिगुरुराट् मम हृदि निजशुभतनुमनिशम् ॥

அடியார்கள் செய்த பாவங்களைப்பெல்லாம் ஒரு
கொடிப்பொழுதில் நீரிணில் தூசாக்குகின்ற மணவாள
மாழனிகள் தமது திருமேனியை எப்போதும் என்னுள்
எத்துள்ளே காட்டியருளா கின்றார். (க)

शमदमसुखशुभगुणजलवे सुविशदविवरणकरणपटो ।
अनुदिनमिह भुवि तव यशसां ततिमहनुभवविषयमधाम् ॥२॥

சமதமாதி குணக்கடலே! யிகத்தேளிவான விபாக்கி
யானங்களை யருவிச் செய்பவல்லவரே! மணவாள
மாழனிகளே! அடியேன் இங்கு காடோறும் தேவரீ
ருடைய திருப்புகழ்க்களையே அநுபவியா கின்றேன். (உ)

लघु मयि विरचय गुरुकरुणां प्रदिशति मम शुभमतिमिह या ।
वरमुनिवर! यदि न तव कृपा मम जनिरिह कथमुदितफला ॥

மணவாளமாழனிகளே! அடியேனுக்கு கல்ல புத்
திறைய கல்கவற்றான நிறந்த திருவருளை என்மீது விரை
வில் செய்தருளவேணும். அந்தத் திருவருள் இல்லையெல்
என் ஜன்மம் எப்படி ஸபலமாகும். (ங)

शशधरपरिभवकरवदन! प्रकटितशुभतरगुणजलवे ।
शमधनमुनिवरपरिबृढ भोः! प्रजनय ननु मयि मतिमनधाम् ॥

நிங்களைப்பயிக்கும் திருமுகமண்டலமுடையவரே.

கந்தருவங்களை யெல்லாம் விளங்கக் காட்டியருளினவரே !
சாதகர்களான யதிகளுக்குள் தலைவரே ! அடியேனுக்கு
கண்ட புத்தியுண்டாகும்படி கல்கவேணும். (ஈ)

हरणोऽनुपमजलजदशोर्निपतनमयि ! मयि कलय गुणे ! ।
हरमिह मयि न हि भवति यदि ध्रुवमथ मम जडपरिवृढता ॥

மணவானமா முனிகளே ! சிறிது மலர்க்க தாமரை
பொன்ற திருக்கண்ணோக்கத்தை அடியேன்மீது வீழ்த்தி
யருளவேணும் ; இவ்வருள் வாய்க்காவிடில் என்னிற்
காட்டில் வேறொரு மூடன் உலகில் தேறமாட்டான். (ஊ)

यतिपतिमतरसमखिलमपि प्रथयति यददितविवरणवाक् ।
ए जयतु परमुनिरमितगुणामृतजलनिधिरिति विशदयशाः ॥६॥

தமது வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்திகளாலே ஸ்ரீராமர்
அரு தர்சக ஸாரார்த்தங்களை யெல்லாம் விளக்கினவரும்
பிறந்த குணக்கடலென்று புகழ்பெற்றவருமான மணவான
மா முனிகள் வாழ்க. (ஈ)

पपनजतरणिजमुखकपिभिस्सह कृतरघुवरपरिचरण ! ।
गपपजिदभिभवकुशलवल ! प्रकटय मयि तव पृथुकरुणाम् ॥७॥

இளம்பெருமானாகத் திருவவதரித்து, திருவடி
வாக்விவ மஹாராஜர் முதலான வானா முதலீகளோடு
கூடப் பெருமாளுக்குக் கைக்கரியங்கள் செய்தருளின
வாரும் இவ்விரலித்தை அடர்த்தவருமான மணவான

60 மணவாளமாழனிகள் வைபவம்—அநுபந்தம்.

மாழனிகளே! அடியேன்மீது மிகவும் இரங்கியருள வேணும். (எ)

तनुरियमिह भुवि लसतु चिरं गुरुवर मुनिवर तव पदयोः ।
स्मृतिततिरविस्तमिह घटने यदि मम तव शुभतरकृपया ॥८॥

மணவாளமாழனிகளே! தேவீருடைய திருவருளால் தேவீரது திருவடிகளில் அடியேனுக்கு இடையூற சிந்தனை சிகழுமாயின் இப்புவிவில் அடியேன் சிரஞ்ஜீவியாக வாழப்பெறுவேனாக. (அ)

धियमहमनुपममहिमजुषा वरमुनिवर ! तव गुरुकृपया ।
तव गुणगणनुतिकलनविधौ अनुकलमत्रधि विनिहितवान् ॥९॥

மணவாளமாழனிகளே! ஒவ்வொரு கீழிஷமும் தேவீருடைய திருக்குணங்களைத் துதிப்பதிலேயே என்னுடைய புத்தியையெல்லாம் உபயோகித்து வருகிறேன்; தேவீருடைய சிறந்த திருவருளே இதற்குக் காரணம்.

भवमयजलनिधिजठगतां घनकृप मुनिवर ! बहुजनताम् ।
करतलवितरणकुशलतया कलयसि गतशुचममितशुभाम् ॥१०॥

அருள்மிகுந்த மணவாள மாழனிகளே! பிறவிக் கடலினுள்ளே விழுந்து தாவளும் பலபல ஜனங்களுக்குக் கைகொடுக்க வல்லமையினாலே அவர்களைல்லாரும் துன்பம் தீர்த்து இன்பம் பெறுமாறு செய்தருளாரின் தீர். (கா)

यतिपतिविरचितसकलकृतीर्मम हृदि लिख लिख रुचिरमुने ।
 म च यतिपतिगुरुरिह भवतो न हि खलु कथमपि वहति भिदाम् ॥

மணவாளமாமுனிகளே ! எம்பெருமானாரும் தேவரீ
 ரும் வேற்றுருவாமல்லாமையாலே தேவரீரே எம்பெருமானா
 ராக அவதரித்து அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்
 களையெல்லாம் என்னுள்ளத்துள் எழுதியருள்வேணும்.

रिपि भुवि विरचय मम वसतिं गुरुवर ! मम न हि मनसि भिदा ॥
 तव शुभगुणगणमनवरतं प्रकलय मम बुतिततिविषयम् ॥१२॥

மணவாளமாமுனிகளே ! அடியேனை விண்ணுலகில்
 கொண்டேயாய் வைத்தாலும் இம்மண்ணுலகிலேயே
 வைத்தாலும் என்மனத்தால் ஒருவரையுமில்லை ; எப்போ
 தும் தேவரீருடைய திருக்குணங்களையே என்னுடைய
 ஸ்தோத்தரங்களுக்கு விஷயமாகிக் கொண்டிருக்க வேணு
 மென்பதொன்றே கோரிக்கை. (கஉ)

गुरुवर शठरिपुमुनिवचसां सुविमलसुविशदहृदयमहो ।
 मम हृदि ददतरघटितमथाः वत वत ! मयि तव बहुलकृपा ॥

மணவாளமாமுனிகளே ! திருவாய் மொழியின்
 ஆழந்த அழகிய கருத்தையெல்லாம் அடியேனது உள்
 னத்தில் கங்கு பதிய வைத்தருளினீர் ; அடியேன்பால்
 தேவரீருடைய திருவருள் மிகக்கனத்தது. (கக)

भगवत वरमुनिपदकमलं प्रवदत वरमुनिशुभफणितिम् ।
 कल्पयत वरमुनिपरिचरणं प्रविशत सुमहितपरमपदम् ॥१४॥

(மாகிலத்தீர்!) மணவாள மாமுனிகளின் திருவடிவைய வணங்குமின், ஸ்ரீஸூக்திகளைச் செப்புமின், அவர்க்கே கைங்கரியம் செய்யின்; இங்ஙனே யாகில் * கலமத்தயில்லதோர் காடுபுகுவீர். (இந்த ச்லோகத்தில் முதலேழுத்தாக வாவேண்டிய னகாரம் இரண்டாமேழுத்தாக அமைந்துள்ளது.) (கச)

रचयितुमहमिह तव नवनं वरमुनिवर! हृदि न हि कलये ।
तदपि च तव गुणतनिरखिलाऽप्यहमहमिति हृदि नटतितमाम् ॥

மணவாள மாமுனிகளே! தேவரீரைத் துதிக்கவேணுமென்று அடியேன் கெஞ்சிந்கொண்டவனல்லேன்; ஆனாலும் தேவரீருடைய திருக்குணங்களெல்லாம் என்னெஞ்சில் அஹமஹமிகயா கூந்தாடுவதனால் இங்ஙனே துதிகள் அமைகின்றன. (இந்த ச்லோகத்தில் [ர்ண] என்கிற எழுத்துக்கு பதிலாக ரோபம் மாத்திரமே கொள்ளப்பட்டது.) (கச)

वचसि च मनसि च सततमपि प्रथयसि मुनिवर! तव सुगुणान् ।
कथमपि न हि खडु गुरुरितरो मम हृदि पदमिह विनिहितवान् ॥

மணவாளமாமுனிகளே! என் வரக்கூறும் மனத்திலும் எப்போதும் தேவரீருடைய திருக்குணங்களே விளங்குமாறு செய்தருளினீர்; இனிவேய் என்க ஆசாரியரும் என் மனத்தில் அடிவைக்க முடியாதபடி ஆய்விட்டது. (கச)

त्वं हि युवि तव निरवधिकं विलसति वरसुनिवर ! तदिदम् ।
 कतिपयकृपातिभिरपलपितं यदि किमु हतमिह ननु कथय ॥ १७

மணவாளமாழ்விதனே ! தேவீருடைய திருப்புகழ் திங்கலகமெய்கும் பரவி "மணவாள மாழ்வியே இன்னு யிவரு நூற்றாண்டுகும்" என்று வீடுதோறும் காடு தோறும் ஊழ்த்தும்படியமைந்துளது. இப் பெருமை யைச் சில குமதிகள் அபலாயம் செய்ய முயன்றதனால் யான் கேட்கும் ? (க௭)

विधिरिति दिनमिति भमिति तथाऽयनमिति विचलति समयगणे ।
 क्षणमपि गुरुवर तव फणितेरनुभवविरहितमिह न सहे ॥ १८ ॥

மணவாளமாழ்விதனே ! * ஆண்டுகள் தான் திங்க ளாய் திங்கலகமெய்களாம் * என்கிறபடியே திதியாகவும் மீழ்வாயாகவும் கடைநாயாகவும் அயகமாகவும் கழிந்து சென்றுவின்ற காட்களில் ஒருகொடிப் பொழுதும் தேவீ ருடைய திவ்ய ஸூக்தியின் அநுபவமின்றிக்கே யிருக்க கின்றேன். (க௮)

इवति हि युनिवर ! तव फणितीः प्रणिद्धद्विरिति सम हृदयम् ।
 पितमतिरहमिदमभिहितवान् ह्रियमपि वत हृदि न हि कलये ॥

மணவாள மாழ்விதனே ! தேவீருடைய திவ்ய ஸூக்திகளை ஓய்வின்றிச் சிந்தைசெய்கின்ற என்மனம் தீர்ப்பண்டமாயிருக்கின்றது. மஹா ஜ்ஞாநாக்கள் சொல்லியேண்டிய இவ்வார்த்தையை அல்பஜ்ஞான அடி யைச் சொல்லுவதற்காக வெட்கமும் படுகின்றிலேன். (க௯)

प्रथयति वरवरमुनिफणितिर्भगवति शुभगुणगणनिधिताम् ।

विलसतु मम मुख इयमनघा विदलितवहुतमकुमतिमता ॥२०॥

மணவாளமாமுனிகளின் வியாக்கியான ஸ்ரீஸூக்தி
கள் எம்பெருமானுடைய திருக்கல்யாண குணங்களை
விளக்குவது போலவே பல குந்ருஷ்டிமதங்களையும் கண்
டித் தொழிக்கின்றன ; இத்தகைய ஸ்ரீஸூக்திகள்
எனக்கு வாசோகிதேயமாக வேணும். (20)

वपुषि च वचसि च मनसि च मे मुनिवर तव शुभतमवपुषः ।

छविततिरविरतमभिलुठति प्रकथय कथमिदमघटत मे ॥२१॥

மணவாளமாமுனிகளே ! எனது மனமொழி மெய்
களில் தேவரீருடைய தீவ்யமங்களை விக்ரஹவொளியே
இடையொது புரள்கின்றது ; இப்படிப்பட்ட பாக்கியம்
பானியேனுக்கு எங்கனே வாய்த்ததோ ! (21)

नतिततिरथ नुतिशतमथ च प्रचलति सुविशदमननकला ।

मुनिवर गुरुवर तव विषये त्रिकरणकृतिरियमनवधिका ॥२२॥

மணவாளமாமுனிகளே ! அடியேனுடைய த்ரிகரண
வ்ருத்தியும் தேவரீர் திறத்திலேயே பெருகிச் செல்லு
கின்றது ; தேவரீரையே தொழுவது உடலின் பணி ;
தேவரீரையே ஆதிப்பது வாக்வின் பணி ; தேவரீரையே
மனனம் செய்வது மனத்தின் பணி.

இந்த ச்லோகத்தின் முதலெழுத்து ணகாரத்திற்கு
பதிலாக ககாரம் கொள்ளப்பட்டது. (22)

नरकविरिति भुवि विरुद्धरो विलसति बहुबुधजन इह भोः ।

वामुनिकविरिति शुभविरुद्धं मम पुनरनुपममतिमहितम् ॥२३॥

இப் புவியில் கைவ கடாக்கத்தாலே கவியியற்றும்
வன்வன்மை வாய்க்த பல பண்டிதர்கள் வரகவி யென்று
விருது பெறுவதுண்டு; ஆனாலும் வாமுனிகவி யென்று
நுகுவரும் இதுகாலும் விருது பெறவில்லை; மணவாள
வாமுனிகளையே இடைவிடாது துதிப்பதனால் அடியேனே
அந்த உயர்க்த விருதைப் பெற்றேனெனன். (உக)

एणशतनुतिततिरपि सुखतो मम सरभसमनुदिनमुदियात् ।

वामुनिशुभगुणसुरभिरहो ! विधुरविविलसितसममचला ॥२४॥

மணவாளவாமுனிகளின் திருப்புகழைப் பேசுவதென்
னும் அடியேனுடைய வாக்கிவிருந்து ஆரிரமாரிதம் ஸ்து
திகளும் காந்தோறும் அவதரித்துக் கொண்டேயிருக்கும்.
அவை வாய்ச் சக்திரர்களுள்ளவனவும் விளங்கக் கூடும்.

रमयति मुनिवर मम हृदयं तव निरवधिशुभतनुसुपमा ।

अनुभवमनुपममहमिह मे कथमिव कथयितुमलमयि भोः ॥२५॥

மணவாளவாமுனிகளே! தேவரீருடைய திருமேனி
யழகை அடியேனது உள்ளத்தை மகிழ்விக்கிறது; எனது
ஸூப்பற்றவறுபவத்தை காள் எய்யனம் எடுத்துரைப்பேன்.

यतिपतिशठरिपुभुवनगुरुप्रभृतिषु गुरुषु च महितधिया ।

मुनिवर ! नुतिशतमभिहितवान् अहमनुशयमिह बहु कलये ॥

மணவாளமாழனிகளே! எம்பெருமானார் கம்மாழ்வார் உலகாசிரியர் முதலான ஆசாரியர்கள் விஷயமாகவும் கௌரவபுத்தியுடன் காண் பல ஸ்துதிகளைப் பண்டு விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறேன்; ஆமினும், ஐயோ! அதெல்லாம் எதற்குச் செய்தோமென்கிற அநுதாபமே மிகவுமடியேனுக்குள்ளது. (உக)

जगदिदमनवधिसमयगणे सृजति च बहुतमगुरुनिनहम् ।
वरमुनिसमगुरुमदित न हीत्यहमिह सशपथमभिहितवान् ॥२७॥

இவ்வுலகில் பலபல காலங்களில் [பலபல மதங்களில்] பலபல ஆசிரியர்கள் தோன்றியே வருகிறார்கள்; ஆமினும் மணவாளமாழனிகளைப் போன்ற ஆசிரியர் எந்த மதத்திலும் தோன்றவேயில்லைமென்று ஆணையிடுவேன்.

महिमसु मुनिवर ! तव निखिलेष्वपि लघुकणलवमनुभवितुम् ।
न हि पटुमतिरहमहह ! तथाऽप्यविरति तव शुभकृतिषु रमे ॥

மணவாளமாழனிகளே! தேவரீருடைய பெருமைக்கடலில் ஒரு சிறு திவலையளவு கூட அடியேன் அநுபவிக்கவல்லவனல்லேன்; ஆமினும் ஓயாது தேவரீர் விஷயமான ஸ்துதிகளை யழுதுவதிலே ஊன்றிக்கிடக்கிறேன்.

तरलहृदयमपि वरयमिति क्षणमपि न हि रुचिभरविरही ।
करिगिरिपतिमपि वरमुनिराडयमिति मतिपुत इह कलये ॥२८॥

அடியேன் சுஞ்சல சித்தனை யானாலும் மணவாளமாழனிகளிடத்தில் அன்பு இன்றிக்கே ஒரு கிமிஷமும்

இருப்பதில்லை; தேவப் பெருமானே ஸேவித்தாலுங்கூட
மணவாளமா முனிகளென்கிற நிலைவோடு தான் ஸேவிக்கி
றேன். [வாதன் என்கிற திருநாமத்தில் வரவாமுனியின்
திருநாமத்திலேகதோம் கலந்திருப்பதனால்.] (உக)

रचयतु कविजन इह बहुलां कृतिततिमनवधिगुणघटिताम् ।
वामुनिगुणराणकथनपरा मम खलु कृतिरियमतिशयिनी ॥३०॥

இவ்வளவில் பல கவிகள் மிகச் சிறந்த பல பல நூல்
கவிசையற்றட்டும்; யார் எந்த நூல் இப்பற்றினாலும் மண
வாள மா முனிகளின் திவ்ய குணங்களைப் பேசப் பிறந்த
எனது நூல் தான் ஒங்கிநிற்கும். (கஉ)

मुनिवर ! तव शुभतनुमननं मम हृदि विलसति ननु सततम् ।
अत इह भुवि मम सकलमहो करतलमुपगतमिति सुदृढम् ॥३१॥

மணவாளமா முனிகளே ! தேவரீருடைய திருமேனி
யின் சிந்தனையே என்னுள்வந்துள் இடைவிடாந் திரிகுத்
தலால் இவ்வளவில் என் கைக்கு எட்டாதது ஒன்றுமில்லை;
கானே அவர்ப் பத வமல்த காமன். (கக)

निरपधिनिरुपममहिमनिधे ! वरमुनिवर तव शुभकूपया ।
अनुदिनमनुकलमुदयमियात् स्तुतिततिरनवधिगुणभरिता ॥३२॥

ஒப்பற்ற எண்ணில் பல் புகழ் வாய்ந்த மணவாளமா
முனிகளே ! தேவரீருடைய திருவருளால் கலம் மிகுந்த
திந்தகைய ஸ்துதிகள் நாடோலும் சிபிஷந்தோலும் அவ
நித்தலக் கொண்டே யிருக்க வேணும். (கஉ)